

Fængselsfunktionæren 7/8

Dansk Fængselsforbund

Juli-August 2004

**Nordiske
Fængselsfunktionæres
Unions møde på Island**

3 Leder

4 Repræsentantskabmøde og konference i Nordisk Fængselsfunktionærers Union (NFU)

6 Det virker

8 Ingstrup krystalkugle

◀ 10 **Fængselsbesøg i Selfoss**
Søndag den 6. juni 2004 var de delegerede i NFU på fængselsbesøg og rundtur i omegnen af Reykjavik på den sydøstlige del af Island.

12 **Bedre arbejdsmiljø behøver ikke at koste en formue**

14 **Temadag om arbejdsskader**

15 **Så gør vi det bare selv**

◀ 16 **Lodsen og foråret tilbage i maj**

18 **Nu skal hammeren falde hver eneste gang**

19 **Vold mod tjenestemænd skal straffes hårdere**

20 **Profil af en afdelingsformand Kim Østerbye**

21 **Profil af en afdelingsformand Peter Kallehauge**

22 **Debat**

24 **Navnenyt**

◀ 26 **Sport**

28 **Murens (for)fald**

Udgivet af Dansk Fængselsforbund
Vestre Kirkegårds Allé 3,
2450 København SV
Tlf. 3325 9801 - Fax 3325 9601
www.danskfaengselsforbund.dk

Redaktion: Forbundsformand
Carsten Pedersen (ansvh.)

Redaktør: John Rasmussen
Talosvej 7, 2770 Kastrup
Tlf. 3250 2037 - Mobil 4074 1487
E-mail: dffagblad@tiscali.dk

Layout, produktion og tryk:
Imprint Grafiske Løsninger
Thurøvej 8 · 4700 Næstved
Tlf. 5572 6692 - Fax 5572 7320
imprint@imprint.dk
www.imprint.dk

ISSN: 0902-8897

Indlæg til Fængselsfunktionæren:
Artikler modtages på diskette, gerne med udskrift eller pr. e-mail. Husk at angive navn, stilling og tjenestested i tilfælde af spørgsmål fra redaktionen. Indlæg til »Debat« må max. være på 750 ord eller 4500 tegn incl. mellemrum. Foto modtages gerne. Hvis de ønskes retur, bedes det anført.

Indlæg senest den 14. i måneden før optagelse.

Artikler og læserindlæg er ikke nødvendigvis et udtryk for redaktionens holdning eller forbundets mening.

Når ti plus ti giver elleve

LEDER

Af Carsten Pedersen,
formand for
Dansk Fængselsforbund

Man mærker hensigten og bliver forstemt.

En statistik viste at vi, sidste år, oplevede et fald i antallet af voldelige overfald og trusler i Kriminalforsorgens institutioner. Det ville naturligvis være en glædelig nyhed, hvis vi kunne fæste lid til statistikken. Men det kan vi ikke.

Forbundet lavede nogle få stikprøver, der viser at statistikken – *igen, igen, igen* – er forkert. Indberetninger om overfald og trusler er forkerte. Man har gemt og glemt en masse sager

Det er ikke første gang, at vi som forbund har måttet tage afstand fra voldsstatistikken. Og det er heller ikke første gang at Kriminalforsorgen har måttet tænke én gang til, trække i land og komme med en ny – indeholdende meget større tal end den første. Det sker år efter år efter år.

År efter år kan nogen i Kriminalforsorgen glædestrålede berette i pressen, at "nu vender udviklingen". Retsudvalget er blevet orienteret om det. Forbundet er blevet beskyldt for at overdrive, forvanske virkeligheden, og det der er værre. Men når vi har kigget statistikken efter har Kriminalforsorgens ledelse – år efter år efter år – måttet indrømme, at forbundet havde ret.

Sidste år oplevede vi f.eks. en fængselsinspektør der – i første omgang i pressen – stolt kunne konstatere at problemet var stærkt faldende i hans institution. Livet i fængslet lignede en normal dagligdag, og hverdagen var relativ udramatisk. Armbevægelserne var en del mindre, da han få uger senere måtte konstatere, at det alligevel ikke holdt. Forbundet undersøgte nemlig fængslets indberetninger og mindre end halvdelen af de groveste trussels- og voldsepisoder var indberettet.

At det sker igen og igen og igen er et stort problem. Der er ikke bare tale om nogen tilfældige tal, i et tilfældigt notat, der ender nederst i en tilfældig skrivebordsskuffe. Netop denne statistik har vi de sidste seks år lagt uendelige ressourcer i at få korrekt lavet – med arbejdsgrupper, oplæring etc. Direktøren for Kriminalforsorgen har gentagne lovet, at nu skulle der indberettes rigtigt. Fordi det bidrager til den helt nødvendige viden for politiske beslutninger på Christiansborg.

Men til trods for vigtigheden er statistikken forkert – *igen og igen og igen*.

Direktøren har indskærpet men lige lidt hjælper det. Og hvad sker der med de ledelser, der indberetter forkert på trods af direktørens formaninger? Ingenting overhovedet!!!

Vi har tidligere undersøgt andre statistikker, og samtlige har været forkerte. Det drejer sig blandt andet om sygefravær, magtanvendelser og udgange. Alle har de været afgørende forkerte.

Den nye voldsstatistik for første kvartal 2004 kan vi også konstatere er afgørende forkert.

På en måde kan man sige, at Kriminalforsorgen nu vinder over forbundet. Nu har vi i seks år kastet betydelige kræfter i at få rettet voldsstatistikken – og det er sket hvert år. Men nu orker vi ikke mere. Så Kriminalforsorgen vil fremover hævde, at "det er blevet bedre." Det eneste vi fremover kan sige til det er: Lad være med at fæste lid til Kriminalforsorgens statistikker. Deres tal holder ikke. De tager fejl, de glemmer indberetninger, de har alt for lave tal, de har simpelthen ikke styr på det.

Spørgsmålet rejser sig naturligvis: Når Kriminalforsorgen end ikke kan styre en så simpel statistik, kan vi så stole på andre oplysninger fra den? Kan man, på Christiansborg og i det øvrige samfund, regne med de oplysninger der kommer fra Kriminalforsorgen?

Mit svar vil være klart, når jeg bliver spurgt: Jeg vil ikke sætte en krone af mine sparepenge på, at tal fra Kriminalforsorgen holder. Jeg har for mange gange set, at ledelsen ikke formår at lægge tal sammen på den rigtige måde.

Jeg kan godt forstå behovet for at se voldsstatistikken falde. Det behov har jeg også. Men man får ikke mindre vold i fængsler og arresthuse af at nogen mener at ti plus ti bliver elleve. ■

Repræsentantskabsmøde og konference i Nordiske Fængselsfunktionærers Union (NFU)

Nordiske Fængselsfunktionærers Union har i dagene 5. – 9. juni 2004 afholdt Repræsentantskabsmøde og konference i Reykjavik på Island. Unionen består af fængselsforbundene i de fem medlemslande Danmark, Norge, Sverige, Finland og Island, der på skift afholder møderne hvert tredje år. Hver medlemsorganisation deltager med et antal delegerede og Dansk Fængselsforbund var repræsenteret med 12 personer. I alt deltog 71 repræsentanter fra de fem lande. Herudover var der deltagelse af omkring 20 chefer og ledere fra deltagerlandene.

Repræsentantskabsmøde

Repræsentantskabet blev indledt lørdag den 5. juni 2004 kl. 18.15, hvor formanden for NFU, Roar Øvrebø fra Norge, åbnede mødet. I velkomsttalen kom formanden blandt andet ind på arbejdet med forbedring af arbejdsmiljøet i de nordiske lande. Han understregede meget kraftigt behovet for at politikerne tager et ansvar for vores arbejdsforhold.

Efter velkomsten blev de formelle punkter på dagsordenen afviklet. NFU's beretning for årene 2001-2003 blev godkendt uden bemærkninger. Regnskabet for samme periode blev ligeledes

NFU's Formand Roar Øvrebø, Norge, indleder konferencen.

godkendt uden bemærkninger. Sidste punkt på dagsordenen var valg og godkendelse af unionsledelsen. Der var genvalg til formand Roar Øvrebø fra Norge og næstformand Roal Nilssen fra Sverige. Rita Bråten blev godkendt som sekretær/kasserer.

Repræsentantskabet vedtog desuden en kriminalpolitisk udtalelse om situationen i den nordiske kriminalforsorg.

Konference

Mandag den 7. juni 2004 indledtes konferencen med et indlæg af NFU-formanden.

Roar Øvrebø sagde, at alle faglige organisationer skal arbejde for bedre løn- og arbejdsvilkår for deres medlemmer, hvilket også sker i fængselsforbundene.

For NFU er det endvidere vigtigt at der skabes mere indhold i afsoningen for de indsatte og at der sker kompetenceudvikling hos personalet. Det kræver

hårdt arbejde at nå vore mål, men vi ønsker at vise, at selvom den nordiske kriminalforsorg er god, så kan den blive meget bedre.

I 1989 vedtog NFU de fælles arbejdssetiske retningslinier og siden har de enkelte forbund vedtaget deres egne. Det er helt specielt og andre lande, heriblandt Polen og Sydafrika, har også vist stor interesse herfor.

De fem medlemsorganisationer i NFU har tilsammen cirka 13.000 medlemmer, som arbejder inden for det samme område, men problemerne kan være forskellige. Roar Øvrebø påpegede, at problemet med vold og trusler var blevet større for os alle, men særligt i Danmark og Sverige er udviklingen blevet markant forværret for medlemmerne. Han understregede, at alle medlemmer har krav på en hverdag uden vold og trusler. Vi skal have et arbejde der er trygt og hvor vi først går på pension ved pligtig afgangsalder. Vi har krav på et arbejdsmiljø, der ikke skader os psykisk eller

fysisk og vi har krav på at opnå nogle resultater.

NFU-formanden sluttede af med at konstatere, at der er mange sider, der skal arbejdes med og at vi skal påvirke politikerne for at nå vore mål.

Herefter udtrykte Roar Øvrebø håb om at alle delegerede ville få et fagligt udbytte af de efterfølgende temaer:

- Nordisk programvirksomhed i kriminalforsorgen,
- Bliver der plads til at prioritere kriminalforsorgen i det fremtidige velfærdssamfund ? og
- Arbejdsmiljøet i den nordiske kriminalforsorg. ■

Af John Rasmussen

Med deltagelse af over halvfems personer, var NFU-mødet det største, der har været afholdt i dette regi.

Hovedpunkterne i NFU's kriminalpolitiske udtalelse:

- Den organiserede kriminalitet har fået fodfæste i Norden. For at bekæmpe denne skal politi, retsvæsen og kriminalforsorgen tilføres de nødvendige ressourcer. Hvis Norden fortsat skal have det laveste fangeantal pr. 100.000 indbyggere, skal samfundet være på forkant med kriminalitetsudviklingen.
- Det er en politisk opgave at indrette samfundet således at kriminaliteten forebygges.
- NFU mener ikke, at længere straffe i sig selv er nok til at forebygge kriminalitet. Ligeså vigtigt er indholdet i straffuldbyrdsen. Der bør derfor lægges mest vægt på de specialpræventive tiltag under afsoningen.
- Der er flere alternativer til frihedsstraf, som bør anvendes i forhold til visse grupper af lovovertrædere.
- Den nordiske kriminalforsorg beskæftiger cirka 14.000 medarbejdere, som alle har krav på en tryk arbejdsplads. Mange ansatte lever med vold og trusler i hverdagen, både på og uden for arbejdspladsen. Der er al mulig grund til at bekymre sig om denne situation. De psykosociale arbejdsmiljøfaktorer er krævende og kan være medvirkende til at sygefraværet er højt.
- Situationen med hensyn til vold og trusler er ikke ens i de nordiske lande, men udviklingen synes at gå i negativ retning alle steder. De mest ekstreme og tragiske tilfælde af vold, er der hvor menneskelig går tabt. I Norden er to ansatte blevet dræbt af indsatte siden 1989.
- Kriminalforsorgen er nødt til at genvinde fuld kontrol over situationen. NFU henstiller til myndighederne om at sørge for at den enkeltes sikkerhed bliver varetaget. I de tilfælde en tjenestemand ikke fortsat kan arbejde på grund af den psykiske belastninger han eller hun har været udsat for, bør det lægges til grund for at give arbejdsskadeerstatning.
- Myndighederne er nødt til at prioritere kriminalforsorgen i forholdt til de åbenbare behov som situationen kræver.
- NFU er imod dobbeltbelæg som løsning på kapacitetsproblemerne i den nordiske kriminalforsorg.
- I udviklingen af det gode arbejdsmiljø er personaletætheden en vigtig faktor.
- NFU henstiller til at der bliver foretaget en analyse, for at klarlægge behovet for antallet af ansatte til at løse de opgaver kriminalforsorgen har, for at opnå bedre resultater end i dag.
- Der bør ikke forekomme alenearbejde.
- NFU ønsker en personaleuddannelse der gør medarbejderne endnu bedre til at løse kriminalforsorgens opgaver.
- Det bør overvejes at etablere en formaliseret supervisorsordning for alle som arbejder med kriminalforsorgens indsatte.
- Det bør være en fælles målsætning, at den nordiske kriminalforsorg bliver den bedste i verden. Det kræver, at der sættes på alle fronter i kriminalforsorgen.

NFU opfordrer myndighederne til handling !

Repræsentanter fra Dansk Fængselsforbund i konferencsalen.

Det virker

På NFU mødet på Island var et af temaerne programvirksomhed i de nordiske landes fængselsystemer.

Ole Ingstrup, for mange år tilbage inspektør på Statsfængslet Kragshovede og senere i to omgange direktør for det canadiske fængselsvæsen, indledte konferencen med at forklare de delegerede, om de tanker der lå bag udviklingen af de første canadiske programmer, der har til formål at hjælpe indsatte med at komme videre i samfundet efter et fængselsophold.

Han anførte, at selvom han ofte står som den der opfandt de vises sten, så var han blot en del af det.

Ingstrup forklarede, at der tidligere har været holdninger om, at intet virker i forhold til fanger og tidligere tiders forskere havde ment, at man bare burde lade fangerne sidde og vente på løsladelse, uden at bruge ret mange ressourcer på dem.

Men sandheden, ifølge Ingstrup, er imidlertid, at det blot var det man hidtil havde lavet, der ikke virkede.

Det forekom ham underligt at tro på, at blot fordi man spærrede fanger inde, så holdt alle muligheder for medmenneskelig interaktion op.

Udgangspunktet for ham havde været, at i det føderale canadiske fængselsystem, hvor der kun sidder fanger med domme på mindst 2 år, burde der, netop på grund af den lange afsoning, være mulighed for at påvirke deres holdninger og lære dem at begå sig blandt andre mennesker.

Også i Canada har flertallet af fangerne store problemer, ofte flere gange større end hos den såkaldte almindelige borger. Der er mange flere i fængslerne, end udenfor, der har familiemæssige

Tidligere fængselsdirektør Ole Ingstrup gav sit bud på kriminalforsorgens placering i fremtidens samfund.

problemer, alkohol- og stofmisbrug, og mange flere er smittet med sygdomme som HIV, AIDS og Hepatitis.

Ole Ingstrups tanke var, at man ud fra nogle ganske enkle og fundamentale principper kunne hjælpe dem til et bedre liv, både under og efter den forholdsvis lange afsoning.

I Canada, som så mange andre steder, var der var imidlertid ikke nogen forskning på området, så det blev foreslået, at man nedsatte en forskergruppe, hvor medlemmerne alle var på profesorniveau. Ingstrup påpegede gentagne gange på konferencen, hvor afgørende vigtigt det er, at der sker kvalificeret forskning på området, især i henseende til programvirksomheden.

Han fortalte, at det i begyndelsen var lidt svært at rekruttere de rette forskere, men med en større bevilling og løftet om større løn, flere ressourcer, konferencer og så videre, lykkedes det at samle de, efter hans opfattelse, allerbedste fra flere forskellige lande.

Deres arbejde mandede blandt andet ud i flere pilotprojekter, eksempelvis hvor fængselsprogrammer blev testet i nogle engelske fængsler. Ole Ingstrup sagde, at resultaterne af disse projekter viste, at det virkede og færre kom i fængsel igen.

Han hævdede, at der er set nedgang i recidivet på op til 35 % og på visse typer forbrydelser op til 55 %.

Han gjorde dog opmærksom på, at der selvfølgelig er en grænse for hvor langt recidivet kan falde. Nogle kriminelle vil komme igen på grund af samme type forbrydelse, uanset hvilke programmer man sætter i værk overfor dem.

Han mente, at der især blandt seksualforbrydere har været gode resultater, som følge af de målrettede programmer, der har været iværksat overfor denne gruppe.

Recidivet faldt da også, da program-

merne blev kontinuerligt indført i fængslerne, sagde Ole Ingstrup.

Han understregede, at det er vigtigt at fængselslederne forstår, at skal programmerne have effekt, så skal alle i institutionen have kendskab til og forståelse for dem.

Kommer eksterne "behandlere" ind af døren om morgenen for at foretage undervisningen og forlader stedet igen om aftenen, uden at resten af institutionen er med, virker programmerne ganske simpelt ikke.

Han oplyste, at når de enkelte programmer har skullet implementeres i fængslerne har der været lagt vægt på, at man, på højeste niveau, grundigt har gennemgået og godkendt alle elementerne i de enkelte projekter, inden man har ladet de lokale medarbejdere på de enkelte fængsler sætte programmerne i gang.

En stor del af programinstruktørerne blev hentet blandt opsynspersonalet, da man i Canada blev opmærksom på, at der er meget store kompetencer hos denne gruppe medarbejdere.

Det har været en sidegevinst i forløbet, at medarbejdere der ikke tidligere har spillet en central rolle i fængslerne, pludselig ved engagement i programmerne er blevet centrale personer.

Konklusionen er, ifølge Ingstrup, at det nytter at gøre en indsats. Mange indsatte får et bedre liv, der bliver færre ofre, samfundet sparer ressourcer og personalet jobberiges.

På konferencen var repræsentanter fra de deltagende lande efterfølgende på talerstolen, for at fortælle om de tiltag de respektive lande har taget.

Island har på grund af deres beskedne fængselsystem ikke implementeret mere end et enkelt program, og samarbejder derudover med et eksternt alkoholmisbrugscenter.

De øvrige nordiske lande derimod, har virkelig taget ideen til sig. Det er lidt

forskul på hvilke programmer der afvikles, men der er også en del af dem, der bruges i alle landene.

Blandt de programmer der anvendes i Norden er en stor del hentet i den canadiske model eller inspireret heraf.

Blandt de programmer, der blev omtalt på konferencen, er blandt andet:

- Cognitiv Skills
- Programmer for seksualforbrydere
- Cognitiv Self Change, CSC
- Enchanted Thinking Skills, ETS
- Anger Management Training, AMT
- Misbrugsrelaterede programmer
- Motiverende samtaler
- Risiko- og behovsprogrammer
- One to One
- Importmodellen (det vil sige behandlingstilbud der hentes ind i institutionerne fra eksisterende eksterne behandlere)

Efter indlæggene fra de forskellige nordiske lande rundede Ole Ingstrup dagen af med at rose Nordiske Fængselsfunktionæres Union for at sætte programvirksomhed på dagsordenen. Ifølge Ingstrup vidner det om et professionelt system med seriøse organisationer der tænker på udvikling og ikke blot almindelig fagforeningspolitik.

Til sidst opfordrede han forsamlingen til at medvirke til altid at udvikle ideologier, der sætter os i stand til at motivere de indsatte til deltagelse i programmerne.

Han mente dog at man også bør overveje, om ikke indsatte der ikke vil deltage i programmerne, fremover skal afsone den fulde straf uden mulighed for tidligere løsladelse.

På hans humoristiske facon bemærkede han sluttelig, at vi skal huske på, det er de dårlige kriminelle der sidder i vore fængsler. De dygtige kriminelle sidder ved Rivieraen! ■

Af Steen Væver

Ingstrups krystalkugle

Den tidligere direktør for den canadiske kriminalforsorg, Ole Ingstrup, gav på NFU-konferencen sit bud på den fremtidige kriminalforsorgs placering i samfundet og de udfordringer vi står overfor. Dansk Fængselsforbund er dog forbeholden overfor mange af forudsigelserne.

Uden at opstille et egentligt skrækscenario er Ole Ingstrups pointe klar, når det gælder udviklingen inden for det næste halve århundrede. Han lægger ikke skjul på, at velfærdssamfundet er truet af de mange repressive og kontrolmæssige elementer, der iværksættes i disse år. Udgifterne til militær og bekæmpelse af terrorisme er stigende og pengene hertil bliver givetvis taget fra eksempelvis kriminalforsorgen. Denne tendens viser sig over hele verden, om end ikke så udpræget endnu i Norden. Vi bevæger os fra velfærdssamfund til straffesamfund og det kan blive et problem at skaffe penge og skabe interesse for fremtidens kriminalforsorg.

Befolkningstilvæksten

Ole Ingstrup tegner et dystert billede af fremtiden, med udgangspunkt i en analyse, der beskriver hvordan den lave befolkningstilvækst i vores del af verden vil medføre, at antallet af arbejdsduelige vil blive minimeret, hvilket kan få store konsekvenser for de sociale forhold for eksempelvis de ældre. Han mener, at udviklingen over de næste 50 år vil medføre at der skal bruges langt flere ressourcer på befolkningsgruppen over 60 år.

Der vil således komme et meget stort behov for ressourcer til velfærdssektoren og så bliver politikerne mindre villige til at give penge til kriminalforsorg.

Dansk Fængselsforbunds formand, Carsten Pedersen er ikke enig i, at man kan spå om udviklingen med udgangspunkt i de værdier vi har i nutidens samfund. "Tænk hvis politikerne efter anden verdenskrig havde lavet en tilsvarende fremskrivning i forhold til den tids opfattelse af kriminalforsorgen – den havde ikke på nogen måde afspejlet den virkelighed vi kender i dag," sagde han blandt andet som kommentar til Ole Ingstrup. Carsten Pedersen tilføjede, at politikerne alligevel bør tage bestik af udviklingen på det befolkningsmæssige område.

Ressourcer til kriminalforsorgen

Ingstrup mener, at kriminalforsorgen ofte fremstår som en eftertanke i den politiske debat. Der bliver behov for, at kriminalforsorgen kommer til at fremstå som dygtig og kompetent, hvis der fremover skal skaffes politisk opbakning til øgede bevillinger.

Værktøjet er samarbejde på alle niveauer i organisationen. Udadtil skal ledelse og fagforeninger stå sammen og fagforeningerne skal tage medansvar for kriminalforsorgens gode image udadtil, ved at holde kritikken internt.

Han understreger at tillid kan kun skabes hvis alle medvirker hertil.

Forbundsformand Carsten Pedersen mener imidlertid, at man også må arbejde på kort sigt, hvis vi vil have vores del af ressourcerne. Det er nødvendigt at man alvorligt overvejer, hvordan vi når vores mål. Forbundet arbejdede tidligere langt mere internt, ved forhandlingsbordet, men vi fik langt bedre resultater, da vi begyndte at arbejde mere bredt og deltog i den offentlige debat. Nu har for-

bundet opbygget kontakter til det politiske system og medierne. Vi har på den måde kunne få gennemført mærkesager, vi ikke havde fået igennem ved almindelige forhandlinger. Det gælder blandt andet begrænsningerne omkring de indsattes styrketræning og indførsel af stikprøvevis urinprøver, for at begrænse brugen af narkotika i fængslerne. Carsten Pedersen understreger, at selvom der er meget magt i at skabe debat, så er der også magt i at skabe ro.

For di forbundet er blevet en meget større del af den politiske debat har kriminalforsorgen undgået de voldsomme nedskæringer, man ellers har set på andre områder indenfor staten.

Den attraktive arbejdsplads

Ingstrup påpeger at kriminalforsorgen må gøre sig tilstrækkeligt attraktiv for at kunne blive ved med at tiltrække arbejdskraft, når befolkningssammensætningen ændrer sig og antallet af arbejdsduelige falder. Der vil være fokus på at alle skal være så produktive som muligt og at alle skal arbejde for at opretholde samfundøkonomien.

Han mener, at der skal skabes mere udfordrende jobs, der skal være en god omgangstone og ikke mindst godt samarbejde. Han understreger behovet for afvekslende arbejdsopgaver og den gode balance mellem arbejde og fritid.

Carsten Pedersen er enig i dette, men påpeger at udviklingen går den forkerte vej. Arbejdsmiljøet i de danske fængsler er blevet væsentligt forringet i løbet af de senere år. Vold og trusler mod personalet er steget voldsomt og stadig flere bliver afskediget af helbredsmæssige årsager. Det koster samfundet mange ressourcer. Denne negative udvikling vil eskalere voldsomt som følge af den alt for høje udnyttelse af kapaciteten og de store mængder overarbejde. Der er dog

heldigvis også taget initiativer, der går i den modsatte retning. Blandt andet har man i Sdr. Omme omlagt tjenesten, således at man har kunnet styrke postbesættelsen om formiddagen og dermed undgå alenearbejde. Det er vigtigt at fortsætte med og styrke disse tiltag. Ligeledes vil de nye forsøg med sektionering af indsatte, eksempelvis på Politigårdens Fængsel, kunne medvirke til forbedringer af arbejdsmiljøet.

Carsten Pedersen understreger nødvendigheden af, at forbundet også deltager i debatten omkring de indsattes forhold, der har stor betydning for vores arbejdsmiljø.

God ledelse

Ingstrup understreger gang på gang behovet for god ledelse. Dårlig ledelse er ofte et problem også når der skal iværksættes programvirksomhed. Han har mødt ledere, der var gode til programmer og ledere, der var gode til ledelse, men kun meget sjældent ledere, der var gode til begge dele.

Topledelsen skal gå fra ord til handling og han finder at der skal bruges langt mere tid på god personaleledelse, også når man mangler penge. Hvis man ikke gør det underkender man personalet, der har kompetencer til at yde en langt bedre indsats end nu, for de indsatte. Det er vigtigt at der også skabes tillid mellem ledelse og medarbejdere.

Han påpeger, at medarbejderne har krav på at blive ledet på en kompetent facon og de har lov til at sige fra overfor dårlig ledelse. Ledelsesstil er ikke en privatsag. Tværtimod skal ledere lære at være åbne, ærlige og samarbejde med personalet. Samarbejde er sagens kerne.

I den forbindelse anbefaler Ingstrup varmt, at man opretter et fællesnordisk akademi for forskning og ledelsesudvikling.

Der blev også udvekslet holdninger og synspunkter i pausen uden for konferencesaalen. Forbundsformand Carsten Pedersen og tidligere fængselsdirektør Ole Ingstrup var ikke helt enige om vejen frem mod en bedre kriminalforsorg.

Ingstrup arbejder i dag selv med ledelsesudvikling. Han skriver bøger om emnet og underviser i god ledelse.

Programmerne

Der er ingen tvivl om, at Ingstrup betragter programvirksomheden som løsningen på mange af de fremtidige problemer i kriminalforsorgen. Han understreger behovet for en international standard for recidivberegningerne, for at kunne dokumentere og sammenligne resultaterne. Samtidig påpeger han også de mange problemer, der kan være ved indførslen af programmerne. Han har eksempelvis ofte set, at man ændrer i programmerne, men de er ikke så robuste at de virker i hvilket som helst miljø. Programmerne er helt specielt tilrettelagt og kan ikke bruges til "noget, der ligner". Programmerne stiller store krav til alle, men især til det personale, der har med de indsatte at gøre og det kræver tilstrækkelig uddannelse.

Han understreger, at programmerne kræver opbakning, god ledelse og et generelt godt klima.

Programmer eller ej

Det spørgsmål man må stille sig selv, efter at have hørt Ingstrups argumenter, er om det er programmerne, der er "vidundermidlet", eller om man kan nå tilsvarende gode resultater ved en generel styrkelse af normeringerne, så kontakten mellem personalet og de indsatte kan forbedres. Det kan skabe en helt anderledes fængselskultur, der både er motiverende for de indsatte og samtidig resulterer i et langt bedre arbejdsmiljø for personalet. Omdrejningspunktet er adfærdændring af de indsatte og man bør overveje flere metoder for at opnå dette.

Programvirksomheden er overordentligt ressourcekrævende og man bør være sikker på, at der skabes resultater. Dansk Fængselsforbund er derfor meget positiv overfor de tiltag omkring akkreditering af programvirksomhed, der er en del af den nye flerårsaftale.

Der vil uden tvivl også fremover være behov for særlige tiltag overfor visse grupper af indsatte. ■

Af John Rasmussen

Fængselsbesøg i Selfoss

Søndag den 6. juni 2004 var de delegerede i NFU på fængselsbesøg og rundtur i omegnen af Reykjavik på den sydøstlige del af Island.

Dagen startede med en bus- og spadseretur rundt i den storslåede islandske natur. Efter cirka en times kørsel fra Reykjavik nåede bussen frem til fængslet

i Selfoss, hvor der var rundvisning og tid til en samtale med de islandske kolleger om forholdene i deres fængsler.

Der er unægtelig tale om helt andre forhold end i Danmark.

Island har i alt fem fængsler, hvoraf Selfoss er det eneste såkaldte sikkerhedsfængsel, hvilket svarer til et lukket fængsel i Danmark. De øvrige har karakter af åbne fængsler eller arresthuse. Det blev fortalt, at der i alt kun er 137 indsatte i hele landet, hvoraf cirka 90 er anbragt i Selfoss. På landsplan er der

omkring 60 fængselsbetjente, så der er ikke tale om et stort fængselsforbund. Tallene skal naturligvis ses i sammenhæng med det samlede indbyggertal på Island, som er på omkring 290.000 mennesker.

Fængslet i Selfoss er taget i brug i 1995, men er aldrig blevet færdigindrettet som oprindeligt planlagt, på grund af manglende økonomi. Fængslet er opdelt i det egentlige fængsel med 80 pladser fordelt på 7 mindre afdelinger, hver med 11 pladser, og en arrestafdeling med de

Fængslet i Selfoss er Islands største med i alt 80 lukkede pladser. Her afsøner over halvdelen af alle landets indsatte.

resterende 10 pladser. Arrestafdelingen fungerer udelukkende på isolationslignende præmisser, hvor de indsatte som udgangspunkt er låst inde døgnet rundt. Der er fem betjente på vagt ad gangen i dagtimerne og to nattevagter. I modsætning til i Danmark, hvor der lægges afgørende vægt på at fængselsfunktionærerne opholder sig så tæt på de indsatte som muligt, opholder de islandske kolleger sig sammen i en lille central, hvorfra der sker kameraovervågning af afdelingernes fællesarealer. Bortset fra cellerne og værkstederne er der stort set kameraovervågning overalt. De indsatte lukkes ud af cellerne kl. 8.00 og låses inde igen kl. 22.00. Alle indsatte har mulighed for at have deres egne computere på cellerne, dog uden internetadgang.

De indsatte har ikke arbejdspligt, men langt de fleste er beskæftiget enten ved skolegang eller på et af fængslets værksteder. Det arbejde der tilbydes de indsatte er enten på snedkeriet, hvor der produceres vinduer, i smedjen, hvor der skæres gevind i mindre rørstykker eller på vaskeriet. En anden beskæftigelse de indsatte kan have er fremstilling af nummerplader til biler og motorcykler. Alle islandske nummerplader bliver fremstillet på fængslet i Selfoss.

Det blev oplyst, at statistikken omkring kriminalitetsudviklingen meget nemt påvirkes som følge af det relativt lave antal forbrydelser der begås.

Eksempelvis er antallet af drab steget med 2-300 procent i løbet af få år. Umiddelbart lyder dette jo alarmerende, men årsagen er, at der tidligere var cirka 1 drab om året, men de senere år har været 2-3 drab om året. Da der også har været flere år uden at der er begået drab, viser den samlede statistik stadig et gennemsnit på cirka 1 drab årligt.

De islandske politikeres holdning til deres kriminalforsorg bærer angiveligt

mere præg af økonomisk tænkning end principielle betragtninger om kriminalitetsforebyggende arbejde.

Således er der på økonomidepartementets hjemmeside en sammenligning af omkostningerne til forskellige uddannelser, i forhold til hvad det koster at huse en indsat. Gennemførelse af en videregående uddannelse er beregnet til 205.000,00 islandske kroner og en studerende koster samfundet 51.000,00 kroner årligt. Dette er sammenlignet med at en indsat koster 581.000,00 kroner årligt.

Den islandske kriminalforsorg bestirder dog disse tal.

Kriminalforsorgen i Island lægger afgørende vægt på at fastholde et lavt antal indsatte og foretage øjeblikkelig indkaldelse til afsoning. Dette succeskriterium leves der op til og der er således ingen ventekø til fængselsafsoning. ■

Af John Rasmussen

Afdelingschef Karl Ágúst Andrússon fra fængslet i Selfoss viste de delegerede rundt på afdelinger, værksteder og i centralvagten.

Centralen hvor personalet primært opholder sig og hvorfra de udfører kontrol af de indsatte ved hjælp af kameraovervågning.

Bedre arbejdsmiljø behøver ikke koste en formue

Statsfængslet i Sdr. Omme har gennemført en række initiativer i et foreløbigt vellykket forsøg på at skabe et bedre arbejdsmiljø.

Bestræbelserne er endt med en formel, der beviser at ikke alt behøver at koste en formue, for at virke. Det, at de indsatte i dag låses inde på egen stue i nat-tetimerne, har nemlig sparet fængslet for to nattevagter.

Førhen stod fængselsfunktionærerne mere eller mindre magtesløse, når fængslets indsatte festede og sloges ud på de små timer. Samtidig var morska-ben svær at få øje på for den fængsels-funktionær der om formiddagen var alene på vagt på afdelinger med op til tredive indsatte. Besparelsen på to nattevagter bruges i stedet om formiddagen, så kollegaerne på førstetur undgår såkaldte alene-situationer. Det har ned-bragt sygefraværet og ligefrem gjort det efterspurgt, at være på vagt om formid-dagen.

Måltrettet personalepleje stod også øverst på listen, da der skulle skabes et positivt indslag på en arbejdsplads, hvor konflikter og øget arbejds-pres til tider fylder meget. For et år siden barslede det uniformerede personale, ledelsen og en række faglige organisationer så med for-slag til et personalehus, der i fremtiden vil tilbyde alle fængslets ansatte velvære. Resultatet blev en perle af et personale-hus, der slog dørene op den 3. juni.

Sommeren viste sig fra sin bedste side med blå himmel og masser af sol, da fængselsinspektør i Sdr. Omme, Anne Marie Heckscher, sammen med sit per-sonale og indbudte gæster indviede fængslets personalehus i den oprindelige inspektørbolig. I en kort tale berettede

inspektøren om hvordan ønsket om, at forbedre arbejdsmiljøet i løbet af et lille års tid havde udviklet sig fra at være en ideologisk tanke til et håndgribeligt resultat. Personalestyrelsen og Dansk Fængselsforbund har været med til at præge projektet i en positiv retning sammen med Værkmesterforeningen, Kriminalforsorgsforeningen og HK. Og da indvielser med guldsaks og ceremonielle højtideligheder ikke lige er hverdagskost, foreslog fængselsinspektøren, at Liselotte Bering Liisberg fra Personalekontoret og forbundsformand Carsten Pedersen fra Dansk Fængselsforbund passende kunne løbe og ro de første kilometer i de nyindrettede faciliteter. Langt mindre dramatisk udviklede det sig dog, da Liselotte Bering Liisberg, udstyret med guldsaks og fløjlshandsker, fik æren af at klippe snoren over som markering af, at lokalerne nu var indviet og klar til brug. Efterfulgt af klapsalver og maniske rytmer fra husets stereoanlæg gik de indbudte gæster videre til det punkt på dagsordenen, der bød på sodavand, sandwiches og demonstration i hvordan motionsredskaberne fungerer.

Med personalehuset i Sdr. Omme er skabt et ultimativt personalegode bestående af et velassorteret motionscenter og spinninglokale med hyggestue og køkkenfaciliteter, ligesom der også forefindes overnatningslokaler. Her kan fængslets godt hundrede og halvtreds ansatte mødes på tværs af faggrænser. Og skal man pege på, hvordan Kriminalforsorgen frem over kan motivere sit personale til at blive i systemet, vil det være en god idé at tage ved lære af Sdr. Omme-modellen. Man bliver simpelthen gladere for sin arbejdsplads, når den viser interesse for sine medarbejdere. I fremtiden vil der være uddannede fitness- og aerobicinstruktører tilknyttet personalehuset suppleret med gratis

Arbejdsgruppen bestående af (fra venstre) Rikke, Helbo, Henrik og Kris.

massage, fysioterapi eller hvad der nu dukker op på ønskelisten.

En bred skare af ansatte, lige fra fængselsfunktionærer til ledelse og en række faglige organisationer var fra projektets spæde start med til at skaffe midler til personalehuset. I fællesskab søgte man Personalestyrelsen om rå kontanter som grundlag for overhovedet at komme videre på den fastsatte kurs. Derfor var der smil over hele linjen, da Personalestyrelsen donerede en pengepose med godt 370 000 kroner. Den "umulige" del var dermed udført. Det var ikke længere så nødvendigt at stå mange synligt sammen, så organisationerne trak sig tilbage og overlod selve bearbejdet til en lille arbejdsgruppe bestående af fire kollegaer. De stod nu over for, at koordinere alt fra indkøb af motionsredskaber til at afholde byggemøder og hele tiden at have fingeren på pulsen. Renoveringen gik i gang i december med hænder fra samtlige af fængslets værksteder, som kunne melde klart hus ved indvielsen den 3. juni. Hvad gæsterne dog ikke fik fært af var, at husets elektroniske dørlås drillede få minutter før indvielsen. Det problem blev, som så meget andet også løst, da medlemmer af arbejdsgruppen skulle ind med sodavand og sandwich fra den lokale bager.

Ud af Personalestyrelsens bevilling på 370.000 kroner kostede motionsredskaberne 180.000. Hertil lagde fængslet selv godt 10.000 oven i, da der ikke skulle mangle noget. Løn til fitnessinstruktører, massører mm. er indeholdt i bevillingen, som altså dækker alle udgifter til det nye personalehus. ■

Af Kenneth Skipper

Gæsterne ser på nogle af de nye maskiner.

Temadage om arbejdsskader

Forbundets arbejde med behandling af arbejdsskadesager er gennem de senere år blevet langt mere omfattende både i antal og omfang end tidligere. Kravene til såvel tillidsfolk som sikkerhedsrepræsentanter er stadig stigende. En formuleringsfejl i skadesanmeldelsen kan få katastrofale følger, ligesom forkert rådgivning kan koste medlemmerne dyrt.

Det stigende antal psykiske og fysiske arbejdsskader har lagt et betydeligt pres på mange lokale tillids- og sikkerhedsrepræsentanter. Forbundskontorets arkivskabe bugner af sager, der er under behandling og der er ingen klare tegn på, at der skulle være lys forude.

Når et medlem kommer til skade i tjenesten sættes et administrativt system i gang. Udfyldelse af anmeldelsesblanketter, tilskadekomstrapper, indhentelse af lægelig dokumentation, speciallægeerklæringer, ansøgninger om erstatninger og så videre. For de fleste medlemmer er alle disse formelle procedurer ret uoverskuelige. Selv for erfarne tillidsvalgte kan det være omstændigt at holde rede på alle trådene i en sag.

Det allermost afgørende er, at sagen bliver startet op på korrekt vis. Alt for ofte udfylder det skadeslidte medlem i et hastigt tempo de blanketter, vedkommende bliver præsenteret for, uden at overveje de formuleringer der anvendes. Det er problematisk fordi arbejdsskadesystemet i alt for høj grad har hæftet sig ved de anvendte formuleringer, i stedet for årsagen til skaden. Mange medlem-

Temadagen, der blev afholdt i Silkeborg den 25. maj 2004, havde 14 tillids- og sikkerhedsrepræsentanter som deltagere.

mer har i tidens løb fået afvist deres sager i Arbejdsskadestyrelsen eller Den Sociale Ankestyrelse, alene fordi de ikke har beskrevet hændelsesforløbet med de rette ord. I en hel del tilfælde bliver forbundet først orienteret om sagerne, når det er ved at være for sent. Det betyder blandt andet, at sagerne skal ankes indenfor en meget snæver tidsfrist for ikke at blive afvist.

På baggrund af udviklingen inden for arbejdsskadeområdet vurderede Dansk Fængselsforbunds Informationsudvalg i sommeren 2003, at der var et stigende behov for at få opdateret tillids- og sikkerhedsrepræsentanternes viden om lovgrundlaget og procedurerne i disse sager.

Der har i maj 2004 været afholdt fem temadage om emnet, hvor samtlige tillidsfolk og sikkerhedsrepræsentanter, der er medlemmer af forbundet, er blevet tilbudt at deltage. Cirka halvfems personer deltog fordelt på de fem arrangementer, der blev afholdt i henholdsvis København, Nyborg, Silkeborg og Kolding.

Temadagene blev afviklet efter samme program. En hurtig kop morgenkaffe, en kort velkomst samt en præsentationsrunde blandt deltagerne og så var vi i gang. Hele formiddagen stod i "lovens navn". Konsulent Preben Hansen fra Arbejdsskadestyrelsen gennemgik arbejdsskadelovgivning og de bestemmelser der relaterer sig hertil. Der blev lagt særlig vægt på de ændringer der er foretaget efter arbejdsskadelovgivningens reform blev gennemført.

Efter frokost blev de lidt tørre paragraffer omsat til mere levende eksempler. Forbundets sagsbehandler Lene Graff Sandroos fremkom med nogle ret- og rimelighedsbetragtninger set ud fra et antal konkrete sager. Hun beskrev desuden to forskellige aktuelle sagsforløb fra skaderne opstod og frem til de var endeligt afgjort. Dels en fysisk arbejdsskadesag og dels en erhvervsbettinget psykisk sygesag, hvor diagnosen posttraumatisk stress disorder var stillet. Beskrivelsen af disse sager gav et meget godt indblik i hvilke forhold, man skal have ekstra fokus på i sagsbehandlingsforløbet.

Hvis det skal udtrykkes uden omsvøb: Forkerte formuleringer og dårlig sagsbehandling kan i sidste ende betyde økonomiske tab i millionklassen for de af vore kolleger, der kommer til skade i tjenesten. Det er ikke retfærdigt, men ikke desto mindre er det den virkelighed vi oplever. ■

Af John Rasmussen

Hvis du kommer til skade i tjenesten:

Sørg altid for at kontakte din tillids- eller sikkerhedsrepræsentant inden du udfylder og underskriver anmeldelsesblanketten til Arbejdsskadestyrelsen og tilskadekomstrappen til tjenestestedet.

Din tillids- eller sikkerhedsrepræsentant kan også give dig råd og vejledning i gennem hele sagsforløbet.

Så gør vi det bare selv

Flere afslag på etablering af et arbejdslokale i arresthuset i Silkeborg har tændt personalet og de indsatte i huset. Nu har de selv skabt rammerne for "egne" midler.

I gården ved indgangen til arresthuset hober nyt og færdigt arbejde sig op under halvtaget, man kan se der sker noget derinde bag de stive gardiner.

Inde i huset viser en glad og stolt AO Jylland formand, Robert Demeny, som også er medarbejder i huset, det nye værksted frem. Der er stadig en del arbejde tilbage, men det største og mest besværlige er overstået, man kan nu klart fornemme at resultatet bliver godt.

Selve historien om, at et arresthus har fået et værksted, er vel ikke den største sensation, og burde måske bare nævnes på en linie i Kriminalforsorgens årsberetning.

Men, det specielle her i Silkeborg er personalets og såmænd også de insat-

tes indstilling til tingene, på trods af manglende midler.

Ombudsmanden, hvis ord der nok plejer at blive hørt, konkluderede efter det sidste besøg, at der burde være mulighed for beskæftigelse uden for cellerne. Alle var således enige herom, men indretningen af værkstedet blev kædet sammen med en udvidelse af kapaciteten i arresten, og da det gik i vasken - ja så døde projekt værksted også.

Man har derfor klaret sig med et rum i kælderen, der ikke er sikret mod flugt, eller man har flyttet produktionen ind i kondirummet, som ikke er egnet hertil, og hvor produkterne skal bæres gennem smalle døre.

Personalet i arresten er bestemt ikke dumme, men alligevel kunne man ikke forstå afslaget.

"Nu ligger det ikke til os at sidde og surmule," anfører Robert Demeny. "I hvert fald ikke ret længe af gangen. Så alle blev enige om, at man måtte finde en anden løsning."

Arrestforvareren rodede lidt i pengekassen. Henne i det ene hjørne fandt han nogle tusinde, og inde i arresten

fandt man nogle rare indsatte, som lovede at give en hånd med.

Med en reglementeret tegning, lavet ude i byen, gik man i gang. Og nu varer det ikke længe, så kan elektriker og VVS folk lave de sidste installationer, de indsatte kan pynte byggeriet med lidt maling, og vups, så har man et godt værksted.

Man håber selvfølgelig på tilgivelse for ulydigheden fra D.f.K.

Det er imidlertid ikke nogen hemmelighed at kassen er aldeles tom, når byggeriet er færdigt. Så vil man påskønne initiativet med en efterbevilling, vil såvel ind- som ansatte i huset tilgive og glemme alt om skuffelsen - det har de lovet!

Til historien hører også, at man for en tid har forskaffet meningsfyldt arbejde til nogle indsatte.

Niels - en brolægger som på 3. måned sidder i arresten og afventer dom fortæller:

"Det har virkelig været dejligt at arbejde med noget fornuftigt.

Dagene er gået hurtigt, det har været en god måde at bruge tiden på, og vi har været trætte om aftenen. Man har udnyttet de indsatte kvalifikationer, og personalet har i vid udstrækning givet os medbestemmelse - det er lige før vi har været glade for at sidde inde.

Vi er blevet honoreret fint. Måske har arrestforvareren været lidt nærig den ene uge, men vi havde påtaget os arbejdet til en mindre betaling alligevel. Det har været en positiv oplevelse. Jeg håber det vil glæde mange indsatte der kommer efter mig."

Her slutter noget der næsten ligner et eventyr - men det er ganske vist. ■

Af Steen Væver

Afdelingsformand Robert Demeny, AO-Jylland, i arbejdslokalet der her er ved at tage form.

Lodsen og foråret tilbage i maj

Da besparelser sendte Kriminalforsorgens skib, Lodsen, på land i hele 2003 var det første gang i dets levetid, at det lå stille. Det årlige tilskud var umuligt at hente hjem, så båden med den norske baggrund måtte finde sig i en tolv måneder lang pause i Svendborg Sund Marina. Det samme gjaldt de mange fængselsfunktionærer og indsatte der hvert år har glæde af den flotte båd. Derfor var det en stor dag, da Lodsen atter kunne bevæge sig gennem Svendborgsund tilbage til sin vante plads i Nyborg Lystbådehavn.

Lodsen anno 2004. Klargjort til togt. Lodsen er bygget af personale og indsatte i Ringe Statsfængsel og skulle egentlig have været solgt. Til glæde for mange mennesker i Kriminalforsorgens institutioner blev det dog aldrig til noget.

Fængselsfunktionær Arne Gilarska, Nyborg Statsfængsel, er en af hovedkræfterne bag Lodsens, der aldersmæssigt stadig er en teenager på seksten år. Sammen med en del af personalet og kontraktafdelingens indsatte er han med til at vedligeholde Lodsens, så båden hvert forår er klar til nye udfordringer i de indre danske farvande. Sidste år bestod den funktion dog kun af en smule lakering. Længere rakte Kriminalforsorgens pengepung nemlig ikke. Og selv om besparelserne blev udmøntet i bedste mening betød indgrebet for Lodsens vedkommende, at vitale dele som starteren tog skade og måtte udskiftes før hjemturen til Nyborg. Alt i alt har foråret været en dyr fornøjelse, da også lejerne i skibets bådovgn måtte udskiftes.

Sejlplanen for den kommende sæson blev udarbejdet allerede i foråret, hvor personale fra fængsler og pensioner booker sig ind på ture af seks eller fem døgn varighed. Nyborg indleder, efter ønske fra de indsatte, sæsonen med et togt rundt om Sjælland, hvor Arne Gilarska deltager som skipper. Yderligere en kollega er med som bedstemand imens de indsatte fungerer som matroser. De tilbydes at tage duelighedsbeviset, der også giver dem lov til at føre et skib på op til tyve ton. Indtil da lærer de alle bådens dele af kende ud fra numre, og kan på den måde forholde sig til hvordan man arbejder ombord.

Lodsens er en kutter af typen Colin Archer, som oprindeligt er en norsk rednings- og lodsskøjte til redning af coasterne i havsnød. Bådens prototype kom til verden helt tilbage i 1893, og kræver i dag kendskab til gammeldags sømandskab, da den er med gammeldags rigning, altså mast og sejlføring. Lodsens er ydermere reduceret i sejlstørrelse i forhold til den oprindelige model og traditionelt indrettet med ni køjer, fire foran,

I maj måned vendte det populære skib, Lodsens, endelig tilbage til sin faste plads i Nyborg Lystbådehavn. Besparelser havde tvunget det på land hele sidste år, hvor det på sin plads i Svendborgsund Marina pådrog sig liggesår i form af en defekt starter.

i "forlukafet", og fem i hovedsalonen. Kriminalforsorgens udgave af den stolte redningsbåd blev bygget i årene 1980-88 af indsatte fra Statsfængslet i Ringe. Det årlige driftsbudget er på godt 125.000 kroner. Budgettet dækker praktiske ting som halleje, fast plads i lystbådehavn, optagning, isætning og spilning. Skipper og bedstemand er lønnet af de fængsler, der benytter båden. I år er der fuld bevilling til Lodsens, som igen skal til forhandling om tre år i forbindelse med nyt forlig.

Nordmanden Colin Archer indledte byggeriet af sin første redningskutter i 1892 efter tilblivelsen af Norsk Selskab til Skibbrudnes Redning, NSSR. Denne båd var lidt større end Lodsens, og blev i juli 1893 døbt 'RS1 Colin Archer'. Båden kom til at stå som prototype for alle norske redningsbåde i tredive år efter og kan altså opleves med tur i kriminalforsorgens, Lodsens. ■

Af Kenneth Skipper

Arne Gilarska ombord på Lodsens. Få dage senere stævnedes han ud med et hold indsatte, der havde til fælles opgave at sejle Sjælland rundt.

Nu skal hammeren falde hver eneste gang

Fra den 1. juli i år er det slut med advarsler og løftede pegefingre, når politiet pågriber borgere med euforiserende stoffer på sig. Uanset mængden og stoffet, skal der minimum falde en bøde. Det gælder også for de indsatte i landets fængsler, hvor kampen mod narko skal intensiveres.

1. juli i år trådte loven i kraft. Nu falder hammeren hver eneste gang man bliver taget med euforiserende stoffer på sig. Uanset hvilke stoffer eller hvor meget man har på sig, så vil der minimum falde en bøde. Det er resultatet af den lov, der blev vedtaget i Folketinget den 27. maj i år.

Med loven liggendes der også op til, at kampen mod narko i landets fængsler skal intensiveres. Disciplinærstraffe i form af en bøde eller straffecelle skal fremover være konsekvensen, hvis en indsat bliver testet positiv for, eller besidder ulovlige stoffer.

"Hermed sendes der et stærkere signal om, at enhver besiddelse af og handel med euforiserende stoffer er ulovlig, og har klare strafferetslige konsekvenser," sagde justitsminister Lene Espersen (K) da hun fremlagde lovforslaget fra Folketingets talerstol den 26. februar i år. "Regeringen mener det alvorligt, når vi siger, at kampen mod narko skal intensiveres," lød beskeden fra justitsministeren.

Og regeringen er tilsyneladende ikke alene i kampen mod narko. Med opbakning fra Venstre, Socialdemokraterne, Dansk Folkeparti, Konservativt Folkeparti og Kristendemokraterne,

blev lovforslaget vedtaget med et klart flertal.

"Over for de unge mennesker er det vigtigt at gøre det klart, at det er alvorligt, og har konsekvenser at besidde stoffer. Vi kan derfor støtte, at der gives bøde også i førstegangstilfælde i stedet for advarsel. Forhåbentlig kan det skabe en holdning hos de unge mennesker om, at det ikke er smart at bruge stoffer," sagde Socialdemokraternes retsordfører Per Kaalund i sin opbakning til lovforslaget.

Massiv kritik

Opbakning har der imidlertid ikke været meget af fra SF, Enhedslisten og de Radikales side. Herfra har der lydt en massiv kritik mod lovforslaget: "Politiets ressourcer skal fremover gå fra det grundige efterforskningsarbejde, som i de sidste år har haft betydningsfulde resultater til at skulle bruge tid på at opkræve bøder og få disse sager for retten," lød kritikken fra SF's retspolitiske ordfører Anne Baastrup, i hendes ordførertale under førstebehandlingen af lovforslaget.

Fra Enhedslistens side har en del af kritikken omhandlet forholdene for de ansatte i landets fængsler, som følge af lovforslaget: "Mange af dem der arbejder i landets fængsler, er dybt bekymrede over, hvad det kommer til at betyde, når man nu også i fængslerne, skal til at bruge langt hårdere metoder, som urinprøver osv. Risikerer man, at man optrapper konflikterne i fængslerne?," lød spørgsmålet fra Enhedslistens retsordfører Line Barfod, under forhandlingerne om lovforslaget i folketingsalen.

Fem ekstra pladser er ikke nok

Som omtalt i februar- og apriludgaven af Fængselsfunktionæren, har Dansk

Fængselsforbund løbende udtrykt stor bekymring for, hvilke konsekvenser det vil få for belægningen i fængslerne, når loven om nul-tolerance over for ulovlige stoffer, skal håndhæves i Kriminalforsorgens institutioner. I kølvandet på lovforslaget er der budgetteret med fem ekstra fængselspladser. De fem ekstra pladser skal dæmme op for de disciplinærstraffe, som man forventer, skal uddeles til de indsatte, der fremover vil blive taget med ulovlige stoffer på sig.

"Med ca. 3.200 fund af hash, i mængder på ti gram eller derunder, blandt indsatte i Kriminalforsorgens institutioner hvert år, kræver det ingen større matematisk indsigt at gennemskue, at nul-tolerance linien over for ulovlige stoffer vil kræve mere end fem ekstra fængselspladser," siger formanden for Dansk Fængselsforbund Carsten Pedersen, og fortsætter: "Mange af de indsatte har simpelthen ikke pengene til de bøder, som de nu vil blive tildelt, når de tages med selv små mængder hash på sig. Derfor vil langt størstedelen vælge at sidde bøderne af. Fem ekstra pladser er derfor langt fra tilstrækkeligt." ■

Af Jesper Bjerrehuus

Vold mod tjenestemænd skal straffes hårdere

Strafferammen for vold mod tjenestemænd bliver nu forhøjet fra seks til otte år.

Justitsminister Lene Espersen (K) anbefaler samtidig landets domstole, at hæve straffene med omkring en tredjedel i sager om vold mod tjenestemænd.

Otte år i fængsel. Det er, hvad man fremover kan risikere, hvis man forbryder sig mod en tjenestemand i funktion. Dette er blandt andet resultatet af den ændring af Straffeloven, som regeringen fik vedtaget den 16. marts i år. Lovændringer, der udover en forhøjelse af strafferammen for vold mod tjenestemænd fra seks til otte år, blandt andet også giver strafskærpelser for grov narkokriminalitet, trusler mod vidner og groft tyveri.

"Samfundet har i det seneste årti været vidne til en eksplosiv stigning i antallet af overfald på tjenestemænd. Dette er ikke acceptabelt," siger justitsminister Lene Espersen til Fængselsfunktionæren omkring bevæggrundene for at forhøje strafferammerne for vold mod tjenestemænd i funktion.

"Offentligt ansatte som f.eks. fængselsfunktionærer og politibetjente skal vide, at vi tager det meget alvorligt, når de bliver udsat for vold og chikane, der forhindrer dem i at udføre deres vigtige arbejde. Derfor er beskeden med denne lovændring helt klar: Der skal slås endnu hårdere ned mod dem, der begår vold og anden chikane mod tjenestemænd," lyder beskeden fra Lene Espersen.

Straffelovrådets anbefalinger

De nye ændringer af Straffeloven byg-

ger i store træk på de anbefalinger, som Straffelovrådet er kommet med. Straffelovrådet har siden 1999 gennemgået straffeloven fra a til z, blandt andet for at blive klogere på, om Straffeloven og sammenhængen mellem strafferammer og forbrydelsestyper er tidssvarende. På baggrund af dette arbejde er Straffelovrådet kommet med en række anbefalinger til ændringer af Straffeloven. Herunder en forhøjelse af strafferammerne fra seks til otte år for vold mod tjenestemænd.

Forhøjelsen af strafferammen for vold mod tjenestemænd bliver også fulgt til dørs af en generel appel til landets domstole. Fra justitsminister Lene Espersen lyder meldingen, at landets domstole fremover bør forhøje straffene med omkring en tredjedel, i sager om vold mod tjenestemænd. "En skærpelse af straffene for disse grove forbrydelser vil efter min opfattelse i højere grad afspejle samfundets klare afstandtagen fra personfarlig kriminalitet, herunder vold mod tjenestemænd," siger Lene Espersen.

Bred opbakning i folketingssalen

I folketingssalen har der løbende været bred opbakning til regeringens seneste ændring af Straffeloven. Venstre, Konservativt Folkeparti, Dansk Folkeparti, Kristendemokraterne og Socialdemokraterne stemte derfor alle for, da lovforslaget om at ændre Straffeloven var på Folketingets dagsorden den 16. marts i år.

"Det slås nu fast, at vold mod tjenestemand i funktion skal straffes kontant og hårdt," sagde Dansk Folkepartis retsordfører Per Dalgaard i sin opbakning til justitsministeren under førstebehandling af lovforslaget. Også fra Socialdemokraternes retspolitiske ordfø-

rer Morten Bødskov har lovændringerne fået positive ord med på vejen: "Når det handler om forhøjelsen af straffen for trusler mod vidner og vold mod tjenestemænd, så er det langt hen ad vejen noget, vi i Socialdemokratiet vil se positivt på. Der er et problem, og vi mener, at justitsministeren langt hen ad vejen har et svar på det problem." ■

Af Jesper Bjerrehuus

Profil af en afdelings- formand

Navn:

Kim Østerbye

Stilling:

Overvagtimester/
Senioruddannelseskonsulent

Afdeling:

Afdelingen for Øvrige Ledere

Antal medlemmer:

96

Tillidskarriere:

1995–1998: Afdelingsnæstformand
1998– : Afdelingsformand

Nuværende udvalgsposter i DF:

Tjenestetids- og lønstrukturudvalget
Uniformsudvalget

Ansæt år:

1981

Tjenestesteder:

1981 – 1986 Københavns Fængsler
1986 - 1989 Pension Engelsborg
1989 – 1992 Sandholmlejren
1992 – 1995 Kriminalforsorgens
Uddannelsescenter
1995 - 2001 Københavns Fængsler
2001 – 2002 IT-kontoret –
Direktoratet
2002 - Kriminalforsorgens
Uddannelsescenter

Kim Østerbye

Hvad fik dig til at blive tillidsrepræsentant?

Det var faktisk lidt af et tilfælde. I 1995 havde der gennem et stykke tid været et ønske, især fra Fængselsfunktionærernes Organisation på Københavns Fængsler, om at skille lederne ud i en afdeling for sig selv. Behovet var primært opstået ved, at der var kommet lokaltillidsfolk i de enkelte enheder som enhedslederne skulle forhandle direkte med. Der var ikke umiddelbart andre på Københavns Fængsler der ville være tillidsmand, så i samarbejde med Vridsløselille opstod Afdelingen for øvrige Chargestillinger med mig som næstformand.

Det har lige fra starten været spændende og en stor udfordring at være formand i en afdeling, som efterhånden er landsdækkende og hvor det mest er strukturproblemer og løn der er på dagsordenen.

Hvad har været din største udfordring som tillidsrepræsentant indtil nu?

Det har været strukturændringerne i forbindelse med den forrige flerårsaftale. Det har været mere end problematisk at få afdelingslederstrukturen på plads. Dels har der været mange forhindringer i kraft af gamle aftaler og uformelle normer i den "gamle" organisationsstruktur og dels har der været en del kollegaer som er blevet meget hårdt ramt af den nye udvikling, i kraft af nye og flere arbejdsopgaver end før. Det er desværre ikke lykkedes lige godt alle steder at afdelingslederstrukturen har fået implementeret opgaverne som forudsat i flerårsaftalen. Det viste evalueringen jo med alt tydelighed.

Hvilke store opgaver står du og din lokalafdeling over for nu og i den nærmeste fremtid?

Det bliver afgjort at sikre mere og bedre uddannelse til afdelingsleder/souschef niveauet på fængslerne. Samtidig skal vi i lederafdelingerne styrke samarbejdet, de tre afdelinger imellem, og på sigt arbejde med en fælles struktur for "ny løn" begrebet som formodentlig kan blive aktuelt til næste overenskomst for lederafdelingerne. Der vil ligeledes være en del arbejde i at fastholde lederstillinger på det uniformerede område, da der kan ske et skred mod at stillingerne udnævnes blandt andre grupper. Det vil være ærgerligt hvis vi ikke kvalificeres til at fastholde "vores" forfremmelsesstillinger.

Hvordan tror du Kriminalforsorgen vil udvikle sig i løbet af de næste 5-10 år?

Jeg tror, at Kriminalforsorgen skal finde ud af at udvikle sig til at kunne arbejde meget mere dynamisk end hidtil. Vi er mere topstyret politisk, end vi har været vant til. Belægget ændrer sig hurtigere og der kræves mere kvalitet for de samme penge. Vi skal nok også passe på at vi ikke internt i Kriminalforsorgen slås fængselstyperne imellem om, hvem der har det værst. Så skal der fokus på at vi alle medvirker til at Kriminalforsorgen er en god arbejdsplads, trods de hårde odds. Arbejdsmiljø er ikke alene arbejdsgiverens ansvar men også den enkelte medarbejders ansvar. Samtidig tror jeg vi skal prøve at modvirke, at decentraliseringen kommer til at betyde at vi alle har nok i os selv. ■

Profil af en afdelings- formand

Navn:

Peter Kallehaug

Stilling:

Værkmester/Områdeleder
for byg/tek afdeling

Afdeling:

Værkmesterforeningen ved
Kriminalforsorgen

Antal medlemmer:

160

Tillidskarriere:

1984–1991 Lokalafdelingskasserer
1991– Lokalformand
1991–2001 Landskasserer
værkmesterforeningen
2001– Landsformand.

Nuværende udvalgsposter i DF:

Tjenestetids- og lønstrukturudvalget

Ansæt år:

1981

Tjenestesteder:

Statsfængslet på Kragsskovhede

Peter Kallehaug

Hvad fik dig til at blive tillidsrepræsentant?

Jeg blev valgt af mine kolleger, uden at vide hvad jeg gik ind til men det har vist sig, at det er et meget spændende arbejde. Man kan præge dagligdagen et godt stykke hen af vejen og på den måde kan man være med til at skabe en god arbejdsplads.

Hvad har været din største udfordring som tillidsrepræsentant indtil nu?

Det er et svært spørgsmål men strukturændringerne der kommer løbende, er nok det der efterhånden tager det meste af tiden, samt det at prøve at skabe et overblik over de forskellige anstalter der er i Værkmesterforeningen, sådan at man kan være behjælpelige med at løse disse problemer på en ordentlig og fornuftig måde. Det kan være svært.

Hvilke store opgaver står du og din lokalafdeling over for nu og i den nærmeste fremtid?

Min fornemste opgave er at bevare Værkmesterforeningen idet jeg mener at selv om vi har den samme uddannelse i vores etat, så er der meget forskel på vores opgaver og de problemer der er.

Vi fungerer i det daglige som faguddannet og har et vist antal indsatte som vi beskæftiger, så på den måde adskiller vi os fra opsynet. Det er også meget vigtigt at vi to gange om året mødes og veksler erfaringer med hinanden. Der kan skrives meget mere men det bliver for langt. En ting står fast: Værkmester lig værkmasterforeningen.

Hvordan tror du Kriminalforsorgen vil udvikle sig i løbet af de næste 5-10 år?

Det spørgsmål mener jeg ikke man kan svare på, det vil kun være et gæt. Derfor vil jeg kun sige at der er ingen tvivl om at det bliver en spændende periode både på ondt og godt vi møder fremover. Jeg håber at vores arbejdsmiljø får en tiltrængt indsprøjtning. Det er nok det der trænger mest til. ■

DEBAT

Vi skal modtage indlæg til næste nummer senest 14. august 2004

Åbent brev til Direktør for Kriminalforsorgen William Rentzmann

Af Fængselsfunktionær

Lasse Aabo,

tillidsmand for Arresthusenes Rejsehold

Kære William Rentzmann.

Hvor mange ansatte i Kriminalforsorgen skal risikere at få deres tilværelse ødelagt eller bukke under for det økonomiske pres de er sat under, i sagen mod ToldSkat region København, før du som øverste ansvarlige leder i Direktoratet fremstår med en markant og synlig opbakning til disse medarbejdere.

Disse medarbejdere, for hvem langt de fleste har valgt at lægge det meste af deres arbejdsliv i Kriminalforsorgen, og som udfører deres daglige tjeneste med flid og stor omhu, fortjener ikke denne behandling de i øjeblikket er udsat for. I et demokratisk samfund som det danske, hvor man hylder almindeligt anerkendte dyder og principper som ærlighed og anstændighed som noget naturligt, ville det være klædeligt hvis den ansvarlige ledelse i Direktoratet ville påtage sig sit arbejdsgiveransvar. Helt tilbage i Jyske Lov havde husbond også ansvaret for sine ansatte. Din støtte i denne sag vil være en helt naturlig ledelsesfunktion, og er jeg sikker på, noget som ville kunne frembringe medarbejdernes respekt.

Ingen af de berørte medarbejdere i denne sag, har gjort andet end loyalt at følge og i blind tillid til, at de retningslinier og instruktioner, som de er blevet pålagt af Administrativ Service, er korrekte. Vi er blevet grundigt instrueret og undervist i udfyldelse af diverse rejsebilag og blanketter. Disse er igen blevet kontrolleret og attesteret af overordnet personale. Vi må også som ansatte have

en berettiget forventning om, at en institution som Justitsministeriet er i stand til at tolke og udføre korrekte regnskabsmæssige procedurer og arbejdsopgaver, samt udøve et ansvarligt kontrolansvar.

Det kan undre at en enkelt medarbejder i ToldSkat region København, har haft held til og formået at sætte Direktoratet skakmat og i en situation som nærmest totalt handlingslammet. Dette har han gjort ene og alene med mundtlige fortolkninger. Han har flere gange overfor Direktoratet nægtet at give en skriftlig vejledning og fortolkning af Ligningsloven. Personligt er jeg af den overbevisning, at dette er en ukorrekt embedsførelse og måske endda ulovligt. En oplagt sag for ombudsmanden?

Kære William Rentzmann. Betydningen af ordet ledelsesansvarlighed kan ikke gradbøjes i denne sag. Nu bør alle gode kræfter sættes ind på, at der findes en løsning på denne sag. Der må en dialog i gang med ToldSkat region København og andre relevante myndigheder og eventuelt de berørte ministre, så de økonomiske bomber som nu ligger og tikker under mange uskyldige medarbejdere, ikke bliver bragt til sprængning, med mulige menneskelige tragedier til følge.

At være frontmedarbejder i Kriminalforsorgen kan ofte være belastende, men det må aldrig være en yderligere belastning at blive straffet økonomisk, blot fordi man har udført sit arbejde i tiltro til, at de arbejdsopgaver man er blevet pålagt, er korrekte og lovlige. ■

Svar til Lasse Aabo

Af William Rentzmann,

Direktør for Kriminalforsorgen

Kære Lasse Aabo

Tak for dit brev om den ulykkelige situa-

tion, som du og mange af dine kolleger er havnet i som følge af skattesagen om rejsegodtgørelse.

Ingen skal være i tvivl om, at denne sag har berørt direktoratets ledelse samt øvrige involverede medarbejdere i direktoratet meget, da konsekvenserne for de enkelte medarbejdere ude i systemet er ganske alvorlige. Derfor er direktoratet også i kontakt med Dansk Fængselsforbund for at koordinere vores indsats. Man har også omtalt sagen over for Rigsrevisionen i forbindelse med Rigsrevisionens igangværende "Undersøgelse af administration af tjenesterejser".

Det er ikke kun fængselsfunktionærer, der har skattesager om disse regler. Såvel privatansatte som andre offentligt ansatte har i øjeblikket skattesager kørende, og vi bliver nok alle sammen nødt til at afvente de første domme på området, inden det er muligt med sikkerhed at udtale sig om den rette fortolkning af reglerne.

Kammeradvokaten har oplyst, at den første retssag er berammet til domsforhandling i Vestre Landsret den 15. juni 2004, og at Dansk Metalarbejderforbund optræder som mandatar for den pågældende, som i øvrigt er privatansat. Det er advokat Nikolaj Bjørnholm, der fører sagen for manden, og samme advokat repræsenterer også en række medarbejdere i Banedanmark, der har skattesager kørende.

Advokat Nikolaj Bjørnholm repræsenterer tillige Dansk Fængselsforbund, og det er hans synspunkt, at ToldSkat Københavns forståelse af rejsebegrebet er for restriktivt. Derfor har han indstillet til Dansk Fængselsforbunds medlemmer, at de skal påklage ligningsmyndighedernes afgørelser, og han har oplyst, at der så vil blive udtaget nogle prøvesager med henblik på en afklaring af, hvor grænserne går.

Ventetiden - indtil en afklaring fore-

DEBAT

ligger - er naturligvis meget ubehagelig, men situationen er altså ikke anderledes for fængselsfunktionærerne end for alle de andre offentligt ansatte og privat ansatte, der er kommet i klemme. Og som direktør har jeg heller ikke anden mulighed end at afvente resultatet af de første sager ved domstolene.

Der kan blive et efterspil om økonomisk kompensation for de skatter, som fængselsfunktionærerne måske ender med at skulle betale, hvis de taber skattesagerne helt eller delvist. Advokat Nikolaj Bjørnholm har allerede gjort det klart, at han i givet fald vil gøre et sådant krav gældende mod Direktoratet for Kriminalforsorgen. Efter de gældende bevillingsretlige regler har jeg ikke beføjelse til på egen hånd at tage stilling til, hvorvidt et sådant krav i givet fald vil kunne imødekommes.

Hvor gerne jeg end ville, har jeg altså ikke mulighed for at gribe ind på nuværende tidspunkt, hvor vi alle sammen er henvist til at afvente en afklaring af spørgsmålet om, hvad skattesagerne ender med. Det er som nævnt en højst ubehagelig situation, men jeg finder det betryggende, at Dansk Fængselsforbund har engageret en advokat, som er ekspert på området, til at varetage fængselsfunktionærernes interesser såvel i forbindelse med skattesagerne som i forbindelse med den mulige opfølgning ved en efterfølgende erstatningssag. ■

Praksis med hensyn til beskatning af befordrings- og udstationeringsgodtgørelse

*Af uddannelseschef
Jørgen Balder,
Kriminalforsorgens Uddannelsescenter.*

I Majnummeret af Fængselsfunktionæren har Peter Bæk, tillidsmand i Odense Arrest et kritisk indlæg om Direktoratets og KUC's praksis med hensyn til udbetaling af skattefri rejse- og udstationeringsgodtgørelse

Peter Bæk stiller sig uforstående over for, at direktoratet og uddannelsescenteret i 2002 ikke bad skattemyndighederne om, at få retningslinier for den fremtidige udbetaling af rejse- og udstationeringsgodtgørelse.

Han kritiserer endvidere, at uddannelsescenteret stadig udbetaler skattefri godtgørelse som i år 2000, fordi det er billigere end at udbetale timer herfor samt at uddannelsescenteret ikke orienterer eleverne om mulighederne for at blive skattepligtig, men henviser til Dansk Fængselsforbund. Han kritiserer på denne baggrund, at uddannelsescenteret – som han opfatter det – ikke har ændret praksis i forhold til skrivelse af 7. oktober 2002 fra Administrativ Service. Endelig kritiserer han, at eleverne på KUC fra starten ikke er blevet opfordret til, at kontakte deres kommune og bede om et bindende ligningssvar om deres rejsesituation.

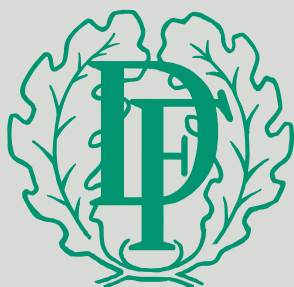
Direktoratet har fra første færd haft kontakt med skattemyndighederne, men de har ikke kunnet udstikke meget konkrete og håndfaste retningslinier, da der ikke foreligger en fast og entydig praksis for området. I samarbejde med skatteregionen har direktoratet søgt at formulere retningslinier for i hvilke situationer,

der skal indeholdes skat af udstationeringsgodtgørelsen. Disse retningslinier fremgår af direktoratets skrivelser af 7. og 30. oktober 2002.

Med hensyn til KUC's praksis mv. kan det oplyses, at uddannelsescenteret administrerer efter retningslinierne i skrivelserne fra oktober 2002 og at eleverne, når de begynder på uddannelsen skriftligt orienteres om, at udstationeringsgodtgørelse ifølge ligningslovens § 9 A kan være skattepligtig. Uddannelsescenteret har intet med deltagernes aflønning at gøre og har ikke udtalt sig herom som hævdet af Peter Bæk.

Uddannelsescenteret henviser elever, der ønsker en egentlig skattemæssig rådgivning til at henvende sig til deres skattekommune og/eller Dansk Fængselsforbund, idet centeret ikke anser sig kompetent til at påtage sig en sådan, herunder at være forpligtet hertil.

Som det er Fængselsfunktionærens læsere bekendt er det ikke kun fængselsfunktionærer, der har skattesager om rejser reglerne. Såvel privatansatte som andre offentligt ansatte har i øjeblikket skattesager kørende, og vi bliver nok nødt til at afvente de første domme på området, inden det er muligt med sikkerhed at udtale sig om den rette fortolkning af reglerne. ■

NAVNE

Dansk Fængselsforbunds æresnål 2004

Fængselsfunktionær
Mogens Sabro
Madsen takker af

Den 1. august 2004 takker fængselsfunktionær Mogens Sabro Madsen af efter næsten 36 års tjeneste.

Mogens Madsen påbegyndte sin tjeneste ved Statsfængslet i Vridsløselille den 1. februar 1968. Den 17. marts 1969 blev han forflyttet til arresthuset i Slagelse og den 1. juni 1972 kom Mogens til Ringsted arrest.

Mogens er en pligtopfyldende og en rigtig god kollega, som vi kommer til at savne i arresthuset. Der kunne skrives en bog om de fængselsoplevelser som har præget Mogens liv siden han påbegyndte sin tjeneste ved fængselsvæsenet.

Vi håber at han nu får tid til at nyde sommeren og særligt vandet, nu hvor pligterne i arresten ikke længere kalder.

Må du få et langt og lykkeligt otium – du har virkelig fortjent det.

Personalet i Ringsted arrest. ■

Dansk Fængselsforbund har i foråret 2004 tildelt tre personer forbundets æresnål. Fængselsfunktionæren har i den anledning bedt modtagerne skrive et par ord til bladet om deres tid som tillidsrepræsentanter.

Fængselsfunktionær Karsten Brorson, Kærshovedgård

Det kan være lidt svært at svare på hvilke episoder og områder jeg husker bedst, men umiddelbart er det nok mine to perioder som afdelingsformand, der står mest tydeligt i min erindring. I min første periode fra 1990 - 1995 var der jo en inspektør, som havde meget fart på og man skulle hele tiden være oppe på tæerne for at følge med. I den periode husede vi en masse indsatte som havde store problemer med alkohol og vi talte tit om hvad vi kunne gøre for disse mennesker. Her var der så et lyst hoved, som fik den idé, at vi kunne starte et alkoholprojekt op. Vi var nogle stykker som var afsted nogle dage, hvor vi fik skruet et projekt sammen, som kørte i 10 år. Det gik ud på at en fængselsfunktionær formidlede nogle informationer ud til 10 -12 indsatte på undervisningsplan. Det var et superprojekt, som dog ikke fik løn som fortjent.

En anden ting som jeg også husker tydeligt, var en dag jeg var ude at gå en tur og mødte inspektøren omme bag ved laden. Her fik vi blandt andet talt om, at hvis Kærshovedgård skulle forblive på landkortet, så skulle vi udvide. Vi lavede derefter et forslag om en udvidelse med en bygning til 50 indsatte og som bekendt blev det jo til afdeling G/H.

Jeg husker også tiden med den turnus vi havde helt op til omkring 1994. Det var en god turnus, syntes vi dengang. Jeg var stor fortaler for at vi fik den nuværende ønskeliste, men det krævede dog blod, sved og tårer. Det lykkedes til sidst fordi vi fik nogle unge mennesker til Kærshovedgård, som havde prøvet den nævnte ønskeliste og de var gode til at argumentere for noget nyt.

Min første periode i Hovedbestyrelsen var

Karsten Brorson modtager æresnålen og lykønskes af forbundsformand Carsten Pedersen.

præget af stor splittelse i forbundet, en masse ævl og kævl, men det er der nok ingen grund til at træde mere rundt i.

Min anden periode i Hovedbestyrelsen var en verden til forskel. Nu var der kommet en åbenhed og positiv ånd i forbundet. Man skulle ikke tro det var det samme forbund. Måske skyldes det, at der i dag sidder nogle andre personer, som forstår at tackle sagerne på en helt anden måde. Vi havde også fået ansat en forbundssekretær som virkelig er en stor kapacitet for forbundet og er til stor hjælp når han skal assistere.

Jeg kunne nok blive ved, men det er svært at fremhæve nogle specielle episoder frem for andre. Jeg har haft mange positive oplevelser og mødt mange herlige mennesker i min tid som afdelingsformand. Den første tid efter at jeg ikke var med mere var svær fordi man mangler en masse informationer, men i dag savner jeg det ikke mere. Tværtimod føler jeg lidt med lokalafdelingens bestyrelse, når de sidder i møde.

Jeg vil slutte med at sige tak til lokalafdelingens bestyrelse for indstillingen til forbundets æresnål (den er jeg da lidt stolt af) og tak for de smukke ord. Ligeledes en stor tak til Forbundsformanden og Forbundskassereren for at de kunne afse tid til en afstikker til Midtjylland, også her tak for den pæne omtale af min tid som tillidsrepræsentant. ■

NAVNE

Værkmester Richard Unterschlag Herstedvester

Jeg blev ansat som værkmester på prøve i 7. lønklasse den 1. juli 1966. Jeg blev efterfølgende forfremmet til lønramme 10 den 1. marts 1973, lønramme 13 den 1. maj 1978, lønramme 15 den 1. april 1984 og nuværende lønramme 26 pr. 1. april i år. I årenes løb har jeg, ud over at være tillidsrepræsentant på Anstalten ved Herstedvester, "blandet" mig i mangt og meget, f.eks. har jeg været formand for skolenævnet i 2 perioder. Jeg har været med til at oprette bordtennisafdelingen i FIOV og fungeret som fod-

boldtræner i den lokale fodboldklub, hvor jeg pt. er næstformand og formand for oldboysafdelingen.

Starten på tillidsmandsarbejdet blev lagt dengang der var én værkmasterforening samlet for både Statsfængslet i Vridsløselille og Anstalten ved Herstedvester. Jeg blev valgt ind som bestyrelsesmedlem i 1976 og nogle år senere blev foreningen så delt og jeg blev herefter kasserer på Herstedvester. Efter nogle år udtrådte jeg (1986) men blev i 1991 indvalgt igen som næstformand. I 1995 gik vores daværende formand på pension og jeg blev formand for lokalafdelingen og har været det siden.

I alle disse år, har jeg været med til mange "holmgange" blandt andet med ledelsen på Herstedvester. De fleste gange heldigvis med fornuftige resultater til følge.

Det sidste som har glædet mig meget, er det flotte resultat for værkmasterne, der fremkom ved sidste overenskomst. En stor tak til Forbundet herfor.

Mit store ønske for værkmasterne i fremtiden er at alle ville melde sig ind i værkmasterforeningen, over hele landet. For selvom DF gør en kæmpeindsats for os, tror jeg at det vil være godt for værkmasterforeningen jo flere vi er. Endnu engang tak for hædersbevisningen. ■

Richard Unterschlag med Dansk Fængselsforbunds æresnål.

Richard Unterschlags tillidskarriere:

1976-1983	bestyrelsesmedlem	Værkmesterforeningen i Albertslund
1983-1986	kasserer	Værkmesterforeningen i Herstedvester
1991-1995	næstformand	Værkmesterforeningen i Herstedvester
1995-	formand	Værkmesterforeningen i Herstedvester

Fængselsfunktionær Johannes R. Emborg Statsfængslet i Sdr. omme

Jeg har da oplevet lidt af både ondt og godt i mine perioder som tillidsmand for mine kolleger og heldigvis har det mest været gode oplevelser.

I 1982 var jeg med til at omstrukturere Statsfængslet i Nr. Snede til autonome enheder. Det blev klaret på ca. 14 dage, hvilket nok må være noget i retning af en danmarkskord.

Hastværket skyldtes udelukkende omklassificering af vagtmestrene og det var en af grundene til at det ikke tog længere tid.

I 1990 overtog jeg formandsjobbet i Sdr. Omme midt under omstruktureringen til AUF. Det er helt klart den sværeste opgave jeg har været stillet overfor. Det var kun en ringe trøst, at de andre lokalafdelingsformænd var i samme båd.

Frustrationer og mismod blandt kolleger har jeg ikke oplevet større siden min tid på Københavns Fængsler i 1968. Der skete ligeledes nogle meget store forandringer i daglig-

dagen både hvad angik behandlingen af de indsatte og med nye personalestrukturer.

Organisationsarbejdet har i årenes løb forandret sig i samme hast som samfundsudviklingen. Når jeg tænker tilbage på KF-tiden var alt meget mere enkelt og overskueligt. Formanden kunne næsten alene aftale med inspektøren hvordan tingene skulle være og derefter orientere os andre bestyrelsesmedlemmer om at nu var der aftalt sådan og sådan med inspektøren, hvorefter vi havde os at rette. Ak ja, det var tider.

Jeg er meget taknemmelig og glad for at bestyrelsen i Sdr. Omme, med det arbejde jeg har udført i forbundets regi, fandt mig værdig

til at blive indstillet til forbundets æresnål. Det varmede i et efterhånden "gammelt skrog." ■

Tak . ■

Johannes R. Emborg med Dansk Fængselsforbunds æresnål

Johannes Emborgs tillidskarriere:

1966-1969	bestyrelsesmedlem	Vestre Fængsel
1972-1973	bestyrelsesmedlem	Vestre Fængsel
1981-1982	bestyrelsesmedlem	Statsfængslet i Nr. Snede
1982-1984	afdelingsformand	Statsfængslet i Nr. Snede
1990-1993	afdelingsformand	Statsfængslet i Sdr. Omme
2000-2004	bestyrelsesmedlem	Statsfængslet i Sdr. Omme

SPORT

Golf 2004

Efter rigtig mange kollegers opfordringer om at tage Golf på fi's program, etablerede vi et samarbejde med SIF Horsens og PIF Kærshovedgaard. Begge foreninger har ivrige golfudøvere, og i Horsens er der praktiske folk, som gerne binder an med at stable et stævne på benene.

Grunden til vi ikke tidligere har forsøgt med Golf er, at der ikke har været 18 hullers Pay and Play baner. fi har den holdning, at en sportsgren skal kunne tilbydes alle og ikke kun dem der allerede har et medlemskab af DGU, og dermed har adgang til banerne.

Men Pay and Play banerne skyder op over det ganske land, og såmænd også i nærheden af Statsfængslet i Horsens. Så det var indlysende, at vi lejede os ind på den bane, og det var efter spillet nemt at køre på fængslet og få lidt af køkkenets gode mad.

Det var selvfølgelig lidt spændende hvordan det ville gå, for den store ubekendte var antallet af tilmeldinger. Ville der komme 10, 20, 50 eller flere?

På selve stævnedagen mødte 63 deltagere op fra det ganske land.

På grund af den flotte tilmelding, hvor 25 var DGU medlemmer med licens, valgte vi at lave blandede hold med gun start.

Det blev til små 5 timer på banen i strid blæst. Banen var i følge de "professionelle" noget hård, men ellers pænt klippet.

Vi, der ikke har megen forstand på spillet, lærte meget af øvede. Der er som i alle sportsgrene teknikker der skal læres, og i Golf er der et hav af underlige regler der skal overholdes. Mange af dem er ikke logiske, men de er alligevel med til at gøre sporten til noget specielt,

som man skal passe på ikke at blive bidt af.

Ved den efterfølgende spisning lagde vi op til debat om afviklingen.

Det blev anført, at de øvede ikke havde fået det fulde udbytte ved at gå med de uøvede, men de accepterede det ud fra det sociale aspekt i at være sammen med gode kolleger.

En anden model for afviklingen kan være, at DGU medlemmerne spiller på "rigtige" baner og uøvede spiller på Pay and Play baner, der er etableret i forbindelse hermed.

Er Pay and Play banerne kun på 9 huller, kan man bare gå den 2. gang.

fi tager de forskellige forslag til efterretning, og det vil indgå i overvejelserne i forslaget til regulativet for Golf, som vil blive drøftet på Repræsentantskabsmødet i oktober måned 2004.

Bag parkering ved fi's første Golfstævne.

Renbæk tilbød sig som arrangør af stævnet den 31. maj 2005.

Med den store interesse der er vist for stævnet er der ingen tvivl om, at det kan blive et af de store stævner fremover. Der vil således også blive en aktivitet for mange kolleger, vi normalt ikke ser til de andre stævner. ■

Steen Væver fi

Dagens vindere:

Hold:

1 Horsens:	Morten T. Frederiksen	Theis Kristensen	Morten Carø	150 point
2 KIF Randers:	Kenneth Schultz	Mads Mørup	Ernst Vistisen	145 point
3 IMVA:	Torben Jensen	Torben Givskov	Karten Kautsky	118 point

Individuelt:

Øvede – DGU medlemmer:

1 Carsten Mørk	KAI	51 point
2 Theis Kristensen	SIF Horsens	50 point
3 John Brink	Kragsskovhede	49 point

Begyndere:

1 Kenneth Schultz	KIF Randers	56 point
2 Morten T. Frederiksen	SIF Horsens	53 point
3 Mads Mørup	KIF Randers	48 point

Aktivitetskalender for sæsonen 2004/2005

Cykling / løb~ IAO løbet	Odense	08. august 2004
March	Nr. Snede	04. september 2004
Håndbold	Ringe	23. oktober 2004
Repræsentantskabsmøde	KUC Lunde	30. oktober 2004
Havfiskeri	Nyborg	13. november 2004
Skydning	Nyborg	20. november 2004
Dart	Nyborg	15. / 22. januar 2005
Badminton	Nyborg	05. februar 2005
Indefodbold	Nyborg	26. februar 2005
Bowling	SIR Ringe/Svendborg	19. marts 2005
Put and Take	Kærshovedgaard	30. april 2005
*Golf	Renbæk	31. maj 2005
Nordiske Mesterskab Fodbold	Norge	juni / juli 2005

** under forudsætning af, at repræsentantskabet godkender optagelse af Golf på fi's program*

Med venlig hilsen

Steen Væver

Formand

www.fi-sport.dk

Murens (for)fald

Man tror næsten ikke sine egne øjne. Fortovet langs Anstalten ved Herstedvesters ringmur blev afspærret hele vejen op til fængslet. Gående måtte pænt spadsere ude på kørebanen eller slå en omvej over parkeringsområdet.

Afspærringen var helt i orden, men det er årsagen ikke: Nedstyrtningsfare. Herstedvesters ringmur er i så dårlig stand, at store flager af beton og armeringsjern har løsnet sig og styrter lige ned i jorden, til fare for alle der nærmer sig. Endnu et bevis på at mange års manglende vedligeholdelse kommer til at koste dyrt. Der er næppe nogen der fortsat tror på at muren står til at redde. Flere steder er revnerne så store at man kan se lige ud i friheden og det er nu kun et spørgsmål om tid, før man kan stikke en arm helt igennem. Og det er ikke meningen med en fængselsmur. ■

Af John Rasmussen

